

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

בפני כב' הרשם הבכיר אופיר יחזקאל

בת-אל חליוה

התובעת

נגד

הוט - מערכות תקשורת בע"מ

הנתבעת

פסק דין

- 1
- 2 1. תביעה לתשלום פיצויים בסך של 23,000 ש"ח, מכוח הוראות סעיף 30א(י)(1) לחוק
- 3 התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (חוק הידוע כ"חוק הספאם", אשר יכונה
- 4 להלן – החוק).
- 5
- 6 2. לטענת התובעת, הנתבעת שלחה למכשיר הטלפון הנייד שלה 24 מסרונים, שכל אחד
- 7 מהם מהווה "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק ("מסר המופץ באופן
- 8 מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך
- 9 אחרת"). התובעת מציינת, כי מסרונים אלה נשלחו אליה, חרף העובדה שמעולם לא
- 10 הייתה לקוחה של הנתבעת ומעולם לא נתנה את הסכמתה לקבלת מסרונים מעין
- 11 אלה. עוד נטען, כי כבר לאחר שהתקבל אצלה המסרון הראשון מבין אותם 24
- 12 מסרונים, היא שלחה לנתבעת, לאותו מספר טלפון שממנו נשלח אליה מסרון זה
- 13 (באמצעות פונקציית "השב"), את המלה "לא". ואולם, לדבריה, הנתבעת הוסיפה
- 14 לשלוח אליה הודעות נוספות (23 במספר). לטענת התובעת, בכך גרמה לה התובעת
- 15 לטרדה רבה ולעוגמת נפש.
- 16
- 17 3. מנגד טענה הנתבעת, כי המסרונים נשלחו על ידה לתובעת, למספר טלפון שמסרו לה
- 18 התובעת עצמה, או מי מטעמה, במסגרת הצטרפותו לשירותיה של מנוי בשם אליהו
- 19 חליוה – הוא אביה של התובעת (לטענת הנתבעת, גם מספר טלפון נוסף שציינה
- 20 התובעת בכתב התביעה מקושר אצלה לאותו מנוי). עוד נטען, כי בהסכם המנוי
- 21 לשירותי הטלויזיה של הנתבעת נקבע, כי הנתבעת תוכל לעשות שימוש במספר
- 22 הטלפון שנמסר לידיה במסגרת המנוי לצורך "הצעת שירותים ומוצאים נוספים

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

- 1 לרבות של צד שלישי, שיתוף במבצעים, מתן הטבות ומתנות"; כי במסרונים שנשלחו
2 לתובעת צוינה אפשרות הסרה באמצעות שליחת המילה "לא" למספר "2323"; וכי
3 לפיכך לא הופרו הוראות החוק, המאפשרות שליחת דבר פרסומת לנמען, גם אם לא
4 אישר זאת מפורשות, מקום בו מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישת מוצר או
5 שירות, והמפרסם מצדו הודיע לנמען כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך זה, נתן לנמען
6 אפשרות להודיע כי הוא מסרב לכך, והנמען מצדו לא עשה כן. הנתבעת הוסיפה, כי
7 התובעת שלחה את בקשת ההסרה למספר שאינו זה שצוין לצורך זה במסרון, ולכן,
8 הבקשה לא נקלטה במערכת הממוחשבת אצלה; כי התובעת לא יצרה עמה קשר
9 טלפוני על מנת לבקש את הסרתה מרשימת התפוצה; וכי לא כל המסרונים שנשלחו
10 לתובעת הם בגדר דבר פרסום (המסרונים שבהם יודע הלקוח על הטבות "חינמיות",
11 בשונה מפרסומים שבהם הוצע ללקוח לרכוש שירותים, לשיטת הנתבעת, אינם "דבר
12 פרסום").
13
- 14 4. התובעת השיבה לטענות אלה וטענה כי היא לא מסרה את מספר הטלפון שלה
15 לנתבעת, כי אביה אינו יודע את מספר הטלפון שלה בעל פה וכי היא איננה יודעת
16 כיצד הגיע המספר לידי הנתבעת. עוד נטען, כי על פי החוק, יש לאפשר הסרה
17 מרשימת התפוצה באותה דרך שבה נשלח דבר הפרסומת, ולכן, צריך היה לאפשר
18 את הסרתה מהרשימה באופן שבו ניסתה לעשות כן – שליחת מסרון תשובה לאותו
19 מספר שממנו התקבל אצלה מסרון הנבתעת.
20
- 21 5. לאחר שעיינתי בחומר הרלבנטי ושקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין
22 התביעה להתקבל, אם כי, לא על מלוא הסכום הנתבע.
23
- 24 6. תחילה אתייחס לשאלה האם הפרה הנתבעת את הוראות החוק (שאלה שהתשובה
25 לה, כמפורט להלן, היא בחיוב) ולאחר מכן אתייחס לגובה הפיצוי הראוי בגין
26 ההפרה.
27
- 28 7. לטעמי, כל המסרונים שנשלחו לתובעת מהווים "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק. חלק
29 מהמסרונים נועדו, בבירור, לעודד את לקוחות הנתבעת לרכוש שירות או מוצר כאלה
30 ואחרים, באמצעות הצעת הטבות או הנחות שונות למי שיעשה כן; ודומה כי גם
31 מטרתם של אותם מסרונים המיידעים את לקוחות הנתבעת בהטבות שונות שלהן

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

- 1 הם זכאים (מבלי להתנות זאת במפורש ברכישת שירות או מוצר מסוימים אחרים),
2 מטרתם, בסופו של יום, לעודד את לקוחות הנתבעת לרכוש את שירותיה.
3
4 8. סעיף 30א(ב) לחוק אוסר על שליחת דברי פרסומת לנמען, מבלי שהתקבלה לכך
5 הסכמה מפורשת מראש מהנמען. סעיף 30א(ג) לחוק קובע, כי על אף האמור בסעיף
6 30א(ב), רשאי מפרסם לעשות כן, אם הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה
7 של מוצר או שירות, והמפרסם הודיע לו, כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך זה.
8
9 9. במקרה הנוכחי, העידה התובעת כי מעולם לא נתנה לנתבעת הסכמה מעין זו. עוד
10 העידה, כי היא איננה – ולא הייתה – לקוחה של הנתבעת, כי לא מסרה לנתבעת את
11 מספר הטלפון שלה וכי ממילא לא הודע לה על ידי הנתבעת כי ייעשה במספר שימוש
12 לצורך האמור.
13
14 10. הנתבעת מצדה לא טענה, כי התובעת נתנה הסכמה מפורשת מראש לקבלת
15 המסרונים כנדרש לפי סעיף 30א(ב) לחוק, ונראה כי טענתה מתייחסת לסעיף 30א(ג)
16 לחוק בלבד. לעניין זה נטען, כאמור, כי התובעת, או מי מטעמה, מסרו לידיה את
17 מספר הטלפון של התובעת, במסגרת הצטרפותו לשירותי הנתבעת של אביה של
18 התובעת.
19
20 11. ואולם, משהעידה התובעת כי היא עצמה אינה לקוחה של התובעת, כי לא מסרה את
21 מספר הטלפון שלה לנתבעת וכי היא איננה יודעת כיצד הגיע לידיה, והואיל והנתבעת
22 – שיש להניח כי קיים אצלה מלא תיעוד בכל הנוגע להצטרפות אבי התובע לשירותיה
23 – לא הביאה ראיה כלשהי (מעבר להעלאת הטענה בכתב ההגנה) לתמיכה בכך
24 שהתובעת אכן מסרה לידיה את מספר הטלפון שלה במסגרת זו או בכלל, לא
25 הסבירה למה כוונתה לעניין זה ב"מי מטעמה של התובעת", ולא הבהירה לשם מה
26 בדיוק נמסר לידיה מספר הטלפון של התובעת, הרי שהנתבעת לא הוכיחה טענה זו.
27
28 12. הנה כי כן, המסרונים האמורים, המהווים, כאמור, דבר פרסום כהגדרתו בחוק,
29 נשלחו לנתבעת תוך הפרת הוראות החוק.
30
31 13. סעיף 30א(1) קובע כי חזקה הפרת החוק נעשתה ביודעין וכי הנטל להוכיח אחרת
32 הוא על המפרסם. במקרה הנוכחי, המשיבה, כאמור, טענה כי סברה כי המסרונים

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

- 1 נשלחו למספר שנמסר לה במסגרת הצטרפות מנוי לשירותיה וכי לכן סברה גם כי הם
2 נשלחים לגורם שמותר היה לה לשולחם לידיו. ואולם, הואיל והנתבעת, כאמור, לא
3 הבהירה מי בדיוק מסר לה את מספר הטלפון של התובעת (שאינה לקוחה של
4 הנתבעת), ולשם מה (האם נמסר לה כמספר טלפון של המנוי, או שמא לצורך
5 בירורים בלבד וכ"ו) לא ניתן לקבוע כי הנתבעת הרימה את הנטל להוכיח כי לא ידעה
6 שהיא משגרת לתובעת דברי פרסומת בניגוד להוראות החוק (ונוכח זאת אינני נדרש
7 להתייחס לתחולתו של הסייג להגנה הקבוע בסעיף 30א(י)(5) לחוק).
8
9 14. אשר לנושא הודעת הסירוב, לטעמי לעניין זה פעלה התובעת כדין. על פי הוראות
10 סעיף 30א(ה)(1)(ג), מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות החוק, יציין בו,
11 בין היתר, כי לנמען עומדת זכות לשלוח בכל עת הודעת סירוב, וכן דרך פשוטה
12 וסבירה לעשות כן. כמו כן, על פי הוראות סעיף 30א(ה) ניתן לשלוח את הודעת
13 הסירוב בין היתר בדרך שבה התקבל דבר הפרסומת. במקרה הנוכחי, ציינה כאמור
14 הנתבעת במסרונים, כי ניתן לשלוח הודעת סירוב באמצעות מסרון, וכן ציינה את
15 המספר שאליו יש לשלוח הודעה זו. בכך עמדה הנתבעת בחובתה לעניין זה, והעובדה
16 כי ציינה מספר שאליו יש לשלוח את הודעת הביטול, שאינו זהה למספר שממנו
17 נשלחה ההודעה, אין בו כדי להוות הפרה לעניין זה. יחד עם זאת, הודעת הסירוב
18 מתייחסת למצב שבו שוגר דבר הפרסומת מלכתחילה בהתאם להוראות החוק –
19 וכאמור, לא כך הדבר במקרה הנוכחי (שבו הופר החוק). לפיכך, העובדה שהנתבעת
20 אפשרה שליחת הודעת סירוב כנדרש, אין בה כדי להשליך על שאלת אחריותה בגין
21 הפרת החוק, אלא, כפי שיפורט להלן, על נושא גובה הפיצוי בלבד.
22
23 15. נפנה כעת לדון בגובה הפיצוי.
24
25 16. סעיף 30א(י)(1) מסמך כאמור את בית המשפט לפסוק פיצויים לדוגמא במקרה של
26 הפרת הוראות החוק הנ"ל. הוראות הסעיף קובעות פיצוי בסך של עד 1,000 ₪ בשל
27 כל דבר פרסום ששוגר לנמען בניגוד להוראות החוק.
28
29 17. על פי פסיקת בית המשפט העליון, נקודת המוצא לבחינת שיעור הפיצוי בגין כל דבר
30 פרסום שנשלח בניגוד לחוק, היא הסכום המכסימלי הקבוע בחוק (רע"א 2904/14
31 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ). לעניין זה נקבע, כי לצורך קביעת שיעור הפיצוי יש
32 להביא בחשבון שיקולים שעניינם הצורך בהרתעת מפרסמים מפני שליחת "ספאם",

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

- 1 ושיקולים של עידוד הגשת תביעות מכוח החוק, וכי אין להביא בחשבון שיקולים
2 המתמקדים בנמען, דוגמת חובת הקטנת נזק (ר' שם וכן רע"א 1954/14 חזני נ'
3 הנגבי). יחד עם זאת נקבע, כי מדובר בנקודת מוצא, וכי שיקולים שונים, בניהם, על
4 פי דעת הרוב ברע"א 1954/14 הנ"ל, קיומה של אפשרות פשוטה לשליחת הודעת
5 הסרה, עשויים להביא להפחתת גובה הפיצוי.
6
7 18. במקרה הנוכחי, הנתבעת, כפי שפורט לעיל, אמנם לא הרימה את הנטל להראות כי
8 מספר הטלפון של התובעת נמסר לה על ידי התובעת עצמה וכי לא פעלה ביודעין. יחד
9 עם זאת, לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי, לא ניתן להתעלם מכך שהנתבעת, ככל
10 הנראה, שלחה לתובעת את המסרונים לאחר שקיבלה את מספר הטלפון שלה ממי
11 מבני משפחתה של התובעת, במסגרת הצטרפות אביה של התובעת לשירותי
12 הנתבעת. ודוק, הנתבעת קיבלה את מספרה של התובעת, ושלחה לתובעת את
13 המסרונים, בשל קיומו של מנוי של אחד מבני משפחתה לשירותיה, ויתכן (אם כי
14 כאמור הדבר לא הוכח) שאף עשתה כן שכן סברה כי מדובר במספר טלפון של אותו
15 מנוי (ומנוייה של הנתבעת כאמור מיודעים לדבריה מראש באשר לאפשרות קבלת
16 פרסומים מהנתבעת). כמו כן, יש להביא בחשבון את העובדה שהנתבעת אפשרה
17 לנמען ליידעה באופן פשוט בדבר רצונו שלא לקבל עוד פרסומים (יידוע שלא הועיל
18 במקרה הנוכחי, שכן התובעת לא פעלה בהתאם להנחיות הנתבעת). בנסיבות אלה,
19 שבהן מדובר, כאמור, בתקלה שנבעה כנראה ממתן מספר הטלפון של התובעת
20 לנתבעת על ידי גורם המקורב לתובעת, במסגרת רכישת שירותים מהנתבעת, ולא
21 ברצון להפקת רווחים בדרך של שליחת ספאם למי שאינו נמנה על קהל לקוחות
22 הנתבעת, ושבהן קיימה הנתבעת מנגנון הסרה פשוט, הצורך להרתיע את הנתבעת
23 מפני התנהגות דומה הוא מינורי יחסית, ובכך יש כדי להשליך, באופן שאינו מבוטל,
24 על שיעור הפיצוי.
25
26 19. נוכח האמור לעיל, אני מורה לנתבעת לפצות את התובעת בסך כולל של 6,000 ₪, וכן
27 לשאת בהוצאות המשפט של התובעת בסך של 450 ₪, בתוך 30 ימים מהיום.
28
29 ניתן היום, ז' שבט תשע"ה, 27 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.
30

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 14-11-52578-11 חליוה נ' הוט - מערכות תקשורת בע"מ

טל/פי

1 אופיר יחזקאל, רשם בכיר

2